

متن پرسش

سلام استاد: خدا قوت. من حدود دو سالیست که آشنایی پیدا کردم با هدف خلقتم، با نفس اماره ام، با بدی هایم و به انجام تکالیفم نسبت به خودم، حوزه نمیرم به طور اتفاقی با صحبت های آقای پناهیان با اینها آشنا شدم. همیشه در عذابی بودم که چرا به وجود آمدم و هدف زندگیم چیه. اما استاد حال که مقداری با این هدف و راهی که باید طی کنم و اگر سعادت بخوام جز با مبارزه با هوای نفس نمیشه، اما کم آوردم. راه مبارزه و غلبه بر نفسم را گاهی گم می کنم. گاهی دل به دلش میدم گاهی جلوش سرسختانه می ایستم. نمیدونم چطور باید عزمم رو جزم کنم. از اینکه دو هوا هستم خسته شدم. البته بیشتر سعیم روی اینه که جلوش وایسم اما همیشه نه، دلم می خواهد پرواز کنم از این نفسی که من رو اسیر خودش کرده، رهاشم. استاد خیلی دچار خشم و دلخوری میشم، از اینکه چیزی طبق میلم نباشه ناراحتم میکنه، از این عصبانیت خودم و اینکه نمیتونم کنترلش کنم بیزارم، به خواب خیلی اهمیت میدم به طوری که اگر چیزی مانع یا باعث تاخیر در آن بشه عصبانیتمو به نقطه آخر میره. استاد خواهش می کنم برای همه مشکلاتم راهکاری بگید. باور کنید از هیچ کدوم این اتفاقات راضی نیستم و خیلی در رنج هستم. تشکر

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: فکر می کنم اگر با کتاب «ادب خیال و عقل و قلب» شروع فرمایید و بعد با دو جلد کتاب «فرزندم؛ این چنین باید بود» ادامه دهید، گشایشی حاصل شود. موفق باشید